

מאמתי פרק ראשון ברכות

אלֹא בין תבלת שבה ללבן שבה. כי ר' ימ' גמל קבוץ מלכה ויס מקומו צול עלה סס גאנצע ספי. וכוקה דהוילערין זמנומות (אג' 3 ו-4) לרעה מוייא ו זנטה מלוי מוייא מהלה ויזו וו ק' ס' דטמן עד סיכיר בזין מלכט נאנצז. ואיל' קהיל היגזים גמל גיענה תנישק צפיגיינ.

גיהות הב"ח

ממשנה ווגומלה עד סנקט פטרבורג
ב- 1876 קום דקון מלניר נס
מן דק כ"ס ריש ע"ב:
ש"ז ד"ס יילוחן וכ'ו'
נכמתב גנדול עי' נקמן דק
ב פ"ר רצ"י יילוחן עט
מפלטת יו"ד סייפ ממס
ספבי' כלו ליט"ק:

לעזי ריש"י

ש [פּוֹרִילְשָׁ].
(ירק מאכל).

זומת ריעוי

וְרֹרֶן מָלִים לַעֲמֹד
שְׁעוֹתָה. כּוֹם, צְמַלָּם
לְבָטָלָה (צְבָל : בָּעֵד), וְעַיִן
תְּחִזְקָה (סְחִירָה) נִיחַד סְקָדָן.

וְגַדּוֹלָה

ונומרים כדי שיראה
את חברו בחוק ו

- וילכני. הא מילא
ז' קדפני עם דמי מעצה
בריגול גראן ואנו ניגל
בגדיל לאטראנס אנטון
ועד כה שפנוי ר' טרי
(המשלים) ור' (המשלים)
אלר ר' מושם
קדשו שהרשותים
בנשא והוציאו
אנדר לקלת
למה קורין ואיתן עדה
השייר שלישין ביש
שליש להפהה
שליש למלאה ויש
על שליש גיטים ברורה
ההורה ור' צחיק ובמכלום
קדפני בז' קדפני בז' אונגו
ס' מלאר לוי בז' בז' קדפני
שהשה שיושם משני על
שה היי אומרים על

יעין בתורה וכו':

אָזְנוֹ שְׂדֵךְ. **הַלְּכָסָה:** כִּמְדוֹת אָזְנוֹ כָּה דָגֶן. דֶּרֶךְ קַיִדְעָ עֲפָופָת לְלוֹקָן.

אוותה צדיק ¹ ועכברם וננו אותו קיים בהם
ווארחי כנ' פיאו ברכוש גדול לא קיים בהם
אמרו לו ולואי שנצא בעצמנו משל אדם
שהיה חבוש בבית האסורים והוא אומרים לו
בנוי אדם מוציאין אותו למחר מבית האסורי
ונוגתינו לך ממן הרבה ואומר להם בבקשה
מכם הוציאני היום ואני מבקש כלום;
² פישאלום א"רAMI מלמד שהשאילום בעל
כרחם איך באמר בעל כرحم דמצרים וא"ר
בבעל כرحم דישראל מ"ד בעל כرحم דמצרים
דכךיב ³ ונוט בית החלק שלל מ"ד בעל כرحم
ידיישראל משום משוע: ⁴ וניצלו את מצרים
א"רAMI מלמד שעשוה במצולה شيئا' בה
דידגון ר' אמר עשוה אשר אהיה א"ל הקב"ה למשה לך
אמרו להם לישראל אני הייתי עמכם בשעבור וה
ואני אהיה עמכם בשעבור מלכיות אמר לפניו
רבבש"ע ריה לזרה בשעתה אל הקב"ה לך
אמור להם אהיה שלחני אליכם: ⁵ עני ה'
ענני א"ר אבהו למה אמר אלהו עני ב' פעמים
מלמד שאמר אליו לפני הקב"ה רבבש"ע עני
שחויר אש מן השמיים ותأكل כל אשר על
ההמזבח וענני שתסתייח דעתם כדי שלא יאמרו
לבם אחורינות: מותני ⁶ מאימתי קורין את
שלש שמע בshoreית משכיר בין תכלת לבן ר'
אללייזור אומר בין תכלת לרבותי ⁷ (גומרה) עד
ההנץ ⁸ החמה ר' יהושע אומר עד שלש שערו
את חברו רוחוק ר' אמות ויכירנו אמר רב ד'
כלתפליין כאחרים לך"ש כתיקון ⁹ אמר ר' יוד
ההנץ החמה תניא נמי הכי ¹⁰ ותיקון היו גומרין או
גואלה להפלגה ומוצא מהפלג ביום א"ר זעירא כוון
גרוח דור דוויט אין נוק כל היום כוון א"ר זעירא
גואלה להפלגה אין נוק כל היום כוון א"ר זעירא
את א"ל במאו איתוקת דאמטיה אפא לבוי מלכא
למלך אפי מלכא דא"ר זוחנן ¹¹ רלוולם ישתרד
ולא לקרות מלכי ישראל בלבד אלא אפי
יעיכה עילית להחתם שאליל בשלים רלוולם ישתרד
גנדול הוא ושמה במצות זימנא חרוא סמך ג' זימנא
מפורمية כולה יומא. היכי מצי סמיך והא א"
שפתי תפחה ולבסוף הוא אומר יהו לרצין א"זיהו
בבחפהה של ערבית. והא אמר ר' יהונתן ¹² איזיהו

לא א"ר אלעור תהא בתפלת המנהה רב אשוי אמר אפי' תימא אכלהו וכיוון שרכיתה דמיא דאי לא הימא הכי ערכותה הרכי מצי סמיך והא בעי למינר השכיבנו בגאולה אריכתא דמיא הא נ"ג כיוון דקבועה רבען בתפלה בתפלה לדין אמר פי משמע לבסוף ומישמע מעיקרא דבעינא למינר מ"ט תקנונו עיקרא א"ר יהודה בריה דר' שמעון בן פוי הואריל ולא אמרו דוד אלא לאחר מכן ברכות. הני י"ח ט הויין אשרו האיש ולמה וגשו גוים הדא פרשה שמעון בן פוי ק"ג פרשיות אמר דוד ולא אמר הללויה עד שראה במפלתן בס מן הארץ ורשעים עוד אינם ברבי נפשו את ה' הלויה. הני ק"ג ק"ד הויין מה רגשו גוים חדא פרשה היא דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר רב כי וחנן כל

